RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 222.999 van 26 maart 2013
in de zaak A. 204.604/XIV-34.190

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van
haar minderjarig kind
XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mieke Van Laer
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 25 april 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 77.694 van 21 maart 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8457 van 10 mei 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerster heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent Bracke, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerster dient op 31 mei 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 23 augustus 2011 niet-ontvankelijk.

Op 12 januari 2012 stelt de verweerster tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de beslissing van 23 augustus 2011 met een arrest van 21 maart 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een enig middel de schending op van artikel 149 van de Grondwet, van de artikelen 39/2, § 2, en 39/65 van de Vreemdelingenwet, van de jurisdictionele motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van "het beginsel van de bewijskracht van stukken overeenkomstig de artikelen 1319, 1320 en 1322 Burgerlijk Wetboek, minstens het principe van de miskenning van de bewijskracht dat geldt voor alle geschreven stukken".

Zij citeert de concrete motivering van het bestreden arrest en voert in een eerste onderdeel aan dat in het bestreden arrest wordt verwezen naar een medisch attest van 15 september 2011 en nog een medisch attest van 22 december 2011. Beide attesten dateren van na de aanvankelijk bestreden beslissing, zodat de verzoekende partij er geen rekening mee kon houden bij het nemen van die beslissing en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ze te dezen evenmin in zijn beoordeling mocht betrekken.

In een tweede onderdeel laat de verzoekende partij gelden dat een manifest tegenstrijdige motivering niet aan de jurisdictionele motiveringsplicht kan voldoen en dat het bestreden arrest met een manifest gebrekkige en foutieve motivering is behept. De medische attesten waarnaar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen verwijst, werden immers bij een op 9 januari 2012 ingediende aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter gevoegd, die tot een beslissing van 9 maart 2012 heeft geleid. Zij waren niet gevoegd bij de aanvraag van 26 (lees: 31) mei 2011. Enerzijds verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dus naar attesten die niet bij de aanvraag waren gevoegd, anderzijds vermeldt hij niet het medisch attest van 28 januari 2011, dat wel bij de aanvraag was gevoegd. De verzoekende partij acht daarom de bepalingen betreffende en het beginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht geschonden.

5. De verweerster stelt in de memorie van antwoord dat de medische attesten van nà de aanvankelijk bestreden beslissing de aandoeningen in een heel ander daglicht stellen. Het is voor de vreemdelingenrechter niet evident om zich over medische gegevens uit te spreken en het is dan ook niet onredelijk om méér, recentere of duidelijke attesten voor te leggen voor een beter begrip van het ziektebeeld. Rekening houden met deze attesten wil volgens de verweerster niet zeggen dat er buiten het administratief dossier wordt

gegaan zoals dat op het ogenblik van de aanvankelijk bestreden beslissing voorlag. Het toont wel aan dat de rechter zich een beeld van de reële medische situatie tracht te vormen, hetgeen ook de evolutie van de aandoening omvat.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij voegt toe dat de verweerster in de memorie van antwoord erkent dat de bijkomende medische attesten informatie bevatten waarover de gemachtigde ambtenaar niet kon beschikken op het ogenblik dat de aanvankelijk bestreden beslissing werd genomen.

Beoordeling

7. In het bestreden arrest wordt verwezen naar een medisch getuigschrift van 6 januari 2011 waarin "slokdarmstenose waarschijnlijk van congenitale origine en (…) tuberculose" worden vermeld. Op dit attest wordt in het arrest verder niet ingegaan. Vervolgens wordt verwezen naar "nog een attest (…) van het UZ kinderziekenhuis te Brussel van 15 september 2011 waaruit blijkt dat verzoeksters (thans verweerster) dochter op 15 september 2011 uit het ziekenhuis werd ontslagen met de volgende diagnose: 6e slokdarmdilatatie bij gekende slokdarmstenose, probleemloos verlopen". Daarna wordt naar een "tweede medisch getuigschrift" verwezen, eigenlijk reeds het derde dat wordt vermeld. Hieruit worden een aantal elementen geciteerd, met name "status na 6 hospitalisaties laatste 14/09/2011 voor nieuwe slokdarmdilatatie (zeer ernstig) + heelkunde linkerhand", dat een "volgende ingreep (slokdarmdilatatie) voorzien (is) in maart 2012" en dat het om "recidive slokdarmstenose" gaat. In het bestreden arrest wordt geen datum van dit laatste medisch getuigschrift vermeld, doch uit stuk 2 van de verzoekende partij blijkt dat het om een attest van 22 december 2011 gaat.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen maakt dan de volgende beoordeling van de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel:

> "De Raad acht het dan ook kennelijk onredelijk dat een ambtenaar-dossierbehandelaar op basis van een medisch getuigschrift waarin expliciet gevraagd wordt om een 'gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend' te geven en waarbij in concreto vermeld werd, 'status na 6 hospitalisaties laatste 14/09/2011 voor nieuwe slokdarmdilatatie (zeer ernstig) + heelkunde linkerhand' en 'recidief slokdarmstenose' en 'volgende ingreep (slokdarmdilatatie) voorzien in maart 2012', zonder dat het hem toekomt om te oordelen of de vermelde aandoening

verschillende gradaties van ernst kent, de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen van verzoekster onontvankelijk te verklaren om de reden dat ‘er geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst (wordt aangetoond)’”.

Het komt de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe in de beoordeling van de feiten te treden door zelf na te gaan of de graad van ernst voldoende duidelijk uit de medische getuigschriften blijkt noch om het oordeel van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter over te doen. De verzoekende partij voert met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State echter terecht aan dat de annulatierechter, te dezen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zich voor de beoordeling van de wettelijkheid van een bestuurshandeling dient te plaatsen op het ogenblik van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens. Dit beginsel is met het bestreden arrest geschonden doordat het de wettelijkheid van de aanvankelijk bestreden beslissing van 23 augustus 2011 heeft beoordeeld aan de hand van twee medische getuigschriften van nadien, te weten van 15 september en 22 december 2011. Het enige middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de vernietiging van het bestreden arrest.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 77.694 van 21 maart 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verweerster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**